

İSTİ'ARE TEMSİLİYE = Aslı anlamını hedefetmeye engel olan bir karine ile birlikte benzerlik olakası ne denileceğle, aslı anlamının dışında kullanılan tercih (birden çok kelime kümlesi)dir.

Temsili istiare de kullanılan bütün müzebbih ve müzebbih bilgisi birden çok teşbihten abnos bir tablo olması şarttır. Aralarındaki olaka devamlı olarak benzerlidir ve karine haliyedir, (yani durumu dile getiren karinedir.)

Öyleyse بَنْ يَرِي لِلَّهِ وَرَبِّهِ = Bu ayeti herimde teşbihe gidebilmeniz için öncelikle bir karine büründür o da Allah'ın eli isnadı olmasasızdır.

Karineyi tespit ettikten sonra istiare temsiliye diyebilmeniz için birden fazla teşbih (benzetme) bulunmalıdır. 1. benzetme "بنَ يَرِي" cümlesinde meydana gelmiştir. Bayne yedey cümleinden maksat "Cihat" hastedildir, çünkü Allah'ın eli yoktur ki "ki" elinin arasında geçmeyin dijeler. Öyleyse burada Cihat (Yan) hastedilir, O da "ön" tanaktır, çünkü eller insanın en cihetinde bulunur öyleyse bu ayette ilk teşbihiniz "yedey" kelimesini "cihatçı" kelimesine benzetmek olmalıdır, zaten insanlarda bu teşbihin kullanılar października بنَ يَرِي, "ki" eli arasında değil onun önünde ona yakın oturduğu, deniliği.

2. Teşbih ise; Sahabe'yi kiramın bir hükümdarı Allah'a ve رسولine sormadan onlardan izni almadan, kesin karar vermemeleri, (Vakaha) Utanması az küstah adamların Makam sahibi birisinin önüne geçmesine benzetilmiştir. (Bu teşbihte Ayet'in bağlamından kopmaz, Yani ej Sahabe o adam gibi yapmayı, anlasılmalıdır herci Sahabe bu edepsizliği yapmıştır onları aksatılmamalıdır.) 1. teşbihe müzebbih "بنَ يَرِي" dir, müzebbih biki "بنَ يَرِي" dir. 2. Teşbihte müzebbih Sahabeden fülli'dir, müzebbih biki Vakaha adamları fülli'dir, Karineiniz Allah'ı cc. el isnadının mümkün olmasınaydı, işte bu şekilde bir cümlede birden fazla teşbih varsa bunu istiare temsiliye denir.

BURHAN = Bir şeyi nedenleriyle ispatlamaya çalışan kişiye denir. Müessirin eserini ispatlamaya "Burhan-i Limmi", eserden Müessiri ispatlamaya "Burhan-i inni" (Mimar Sinan ile yaptığı SüleymanİYE camii örneğin: Limmi-i inni ye vüslübilir.) Deneysel teorilerde dayanarak fülli yapılmış ispatla Burhan-, Tecrübi denir, Teknoloji ile Allah'ı cc. ispatlamakla yapılmış ispatla Burhan-.

MU'TEADDİ = Faılın yapmış olduğu füllin mefülu biki'ye geçmesidir. "لا تقدموه" gibi. Tugaddımı' füll'ü var "faıl" hu mefülu biki'tir.

LAZİMİ = Faılın yapmış olduğu füll, mefülu biki'ye geçmeyen füllidir. "لَا تقدح" gibi. Tugaddene füll mazı, faılı içində gidiyor.

Yukarıda geçen ettiğiniz manada "La Tugaddimü nun mefülu biki'si hafte gitmiş." Yani La tugaddimuhu'dur "hi" zamrı Sahabe'nin vereceği "kesin karare" reçidir. Muellif dijeleri burada La tugaddimü fülli mutteaddi: olsa da onu bir mefüle bağlamadan (husus: bir füle munhasır kılmanın) mutlak olarak "Hi a bir füldel(hülliyen) Allah'ı resulünün önüne geçmeyin şeklinde bir anlam ifade etmek哉dır. (Nedeni): Ebu's-Sulta derki, Bu şekilde tefsir etmek ayedin bu malekini içine almak olumluştur. Çünkü tugaddimü füllinde bulunan "La nahiye" o fülli sadece bir mefüle bağlamaktan akarır ve kollu olarak bir fülden nehy etme anlamını yüler.

(Ebu's-Süd'un Tugaddumu filinin meş'ulunu bir olsa munhasır
değil de Külli olarak bağlanmasının la nekiye an bu anlaşılmış
tiğin söyleyerek tellendirdi. işte bu dehliendirmeye Buhâri
yazanın olsu varır.)

Işbu cımlesindeki Tugaddumu fililine Lazîmî demekte
caizdir, o zaman "öne gennet" anlamına gelir La nekiye ile
kullanılsa "Ey Ashab Allah ve Resûlunun önüne gennetin yanı
yâmejin"スマイ" anlamına gelir.
Lazîmîn deşer "tevercûh" anlamında getirilebilir, bu anlamda
kullanılsa "öne kalmesi" "جنبه" anlamında kullanılır, o zaman
en anlam evâr "نفعه" "çün" "مقدمة" "يُنْفَعُ" "يُنْفَعُ" "يُنْفَعُ"
banası, began (tebliğ) olunmuştur. Yani bir lazinin önüne gennet
(yânelemek) • kîfiye (nakam sahibi) tabi olmaktan ayrılmak ve içlerinde
mustaki (tek başına hareket etme) anlamına gelir. Böylelikle Allah
ve Resûlunun önüne girmek iman, menfi kılan. (Cunku onları
önüne yânelememe began olmuytu)